

Angela alkuszai

2016 augusztus 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A ballib alapvetés nem az, hogy reálisan felmérve er?inket cselekedjünk lehet?ségeinkhez mérten. ?k alapból azt mondják, hogy gyengék és senkik vagyunk, és semmi esélyünk a függetlenségre.

„Szeressük egymást, gyerekek!”

Merjünk újra nagyot álmodni, szép és biztonságos Európát, amelynek zászlaján ott virít óriási bet?vel a „jóléti ígéret” és apró lábjegyzetként a „humanitárius felel?sségvállalás”. S amelyhez mellékelve lesz egy égszínkéken barátságos útmutató, amelyben pontról pontra jelzik, hogy mir?l dönthet ezentúl a de facto Berlin és Párizs által kijelölt Európai Bizottság – gyakorlatilag mindenr?l –, és mir?l – lényegében semmir?l – a nemzetek által megválasztott kormányf?ket tömörít? Európai Tanács. Ez az az „Európai Egyesült Államok” program, amellyel a szeptember 16-i uniós csúcsig végigházalja Európát Angela Merkel, és ez az az Európai Unió, amelynek érdekében véresre tapsolja kezét a hazai „demokratikus ellenzék”. Amiért beáll a német kancellár ideológiabrókerjeinek, Brüsszel bürokratáinak kisstíl? pesti alkuszainak. Ez az a megálmodott német–francia tengely? EU, amelyre gyakorlatilag nemet mondtak a visegrádi négyek, leghatározottabban Magyarország. Kiváltva ezzel Gyurcsányék és az MSZP menetrendszer? hisztériarohamát.

„Merjünk kicsik lenni!”

A hazai ballib külpolitika eme alaptételét anno Kovács László fogalmazta meg. Nem saját gondolat volt – maga is elismerte –, Franz Vranitzkyt?l merített. Igaz, a legendás osztrák kancellár ezt arra mondta, hogy Bécsnek tisztában kell lennie azzal, hogy már nem a Monarchia f?városa. Modern magyar szocialista fordításban ez a megalkuvás tétele lett. Ez a krédója ma is a „demokratikus ellenzéknek”. Azonban nem csak kishit?ségr?l van szó. S?t, els?sorban nem err?l beszélhetünk.

„Merjünk kicsik lenni!”

A ballib alapvetés nem az, hogy reálisan felmérve er?inket cselekedjünk lehet?ségeinkhez mérten. ?k alapból azt mondják, hogy gyengék és senkik vagyunk, és semmi esélyünk a függetlenségre. Ne is próbálkozzunk. Nekünk külföldi mentor kell. Nem csekély történelmi párhuzammal élve: nem kell a kardot sem felemelni a túler?vel szemben, hanem legfeljebb a legjobb árat kell kiharcolni a fegyverletételért. Vagy egyszer?en odaadni mindent, aztán csak leesik nekünk is valami. Ma ez azt jelenti, hogy próbálkozni sem kell önálló magyar külpolitikával, hanem elég, ha követjük azt, amit az amerikaiak vagy a németek el?írnak nekünk. El?bbiekre a NATO-ban, utóbbiakra az Európai Unióban hallgassunk feltétel és fenntartás nélkül. Ha jól szolgálunk, ?k segítenek, hogy idehaza kormányon lehessünk. Kormányon és nem hatalmon, hiszen az „üzlet” alapja, hogy a meghatározó külpolitikai és gazdasági kérdésekben átengedjük a tényleges irányítást. Tudják, ilyen-olyan konzultatív tanács vagy éppen a nagyságos IMF. A legjobb esetben is csatlóslogika ez.

„Merjünk kicsik lenni!”

Azaz ne pofázzunk bele a nagyok dolgába. Fogjuk már fel, hogy csak „összefogással, uniós hatáskörben” lehet a migránskérdést is megoldani. Ki és mennyit és milyet fogadjon be? A képzett, fürdeni is szokott menjen Németországba és Franciaországba, a „koszosabbja” meg a gyarmatokra. Mert vagy befogadsz, vagy fizess védelmi – bocsánat – „befogadási” pénzt! Aztán t?lünk tarthatod ?ket lágerben, gettóban – legalább lesz miért apanázsért nyafognia az Amnesty Internationalnek. Lehetnek persze saját kis ötleteitek a menekültekkel kapcsolatban, azoknak mindannyian nagyon örülünk, hiszen tulajdonképpen mindegy, hogy milyen jelszó mellett kussoltok és hajtjátok végre azt, amit mi mondunk.

Legyen az is nagyon tiszta, hogy a nemzeti kérdéseket is csak „uniós szinten” lehet megoldani. Azaz ne tárgyalgassunk lényegi kérdésekben külön-külön se közel, se távol senkivel. Majd Brüsszelb?l megmondják, mi a jó a magyarnak, szlovéknak, csehnek és lengyelnek – a románnak mondani sem kell… Megmondják, mit és hogyan szeressen, s?t, hogy melyiknek van „összeurópai szemmel” számottev? kisebbségi problémája, és melyik csak h?zöng a határon túlon él? sajátjaival az „európai civilizációs normákkal” szemben. Elmagyarázzák, hogy hiába fontos a Balkán uniós integrációja, az csak úgy és akkor fontos, miként a központban megtervezték. Budapest és Belgrád csak óvatosan haverkodjon, nekik a feszültség van el?írva a kézikönyvben, tessék néha nemzetiségileg villongani is egymással, hogy Brüsszel majd igazságot tehessen.

Kizárólagos uniós bürokrata hatáskör az is, hogy hol, mikor és mennyire barátkozhatunk és üzletelhetünk

érdemben orosszal, kínaival és most már törökkel is. Ez a nagyok bulija ugyanis, nekünk csak morzsa juthat. Hazai „demokratáink” imádják ezeket a „civilizációs morzsákat”, erre tették fel életüket és meggazdagodásukat. Ez a „szeressük egymást gyerekek” langymeleg, önfeladó „merjünk kicsik lenni” világa.

A visegrádi országok erre mondtak együtt nemet, hogy a karakán brit „nem” után ne hagyjuk újra cefet ébredéssel járó „európai álomba” ringatni magunkat.

Máté T. Gyula - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló